

SLOVENSKI NAROD.

Letnja vsak dan zvečer, izdani nedelje in prazniki, ter večja po počti prejemam za avstro-ograke doleti za vse leta 25 K., za pol leta 13 K., za četr leta 6 K. 50 h., za jeden mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljane brez pošiljanja na dom za vse leta 22 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za jeden mesec 1 K. 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leta 2 K. — Za tujce dežele toliko več, kolikor znača poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne cira. — Za oznanje plačuje se od stiroporne petit-vrste po 13 h., če se osmanilo jedenkrat tiska, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vratajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, osmanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je na Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 85.

Državnozborske volitve.

Shod županov in občinskih odbornikov v Kranju.

(Izvirno poročilo.)

Tudi v naši sicer zaspani Gorenjski se začelo daniti. Ponedeljski shod nam je najboljši dokaz za to. Klerikalnega jarma, katerega se v zadnjem času otresujejo povsod na Kranjskem, so tudi pri nas na Gorenjskem siti do grla. Časi so minuli, ko se je tebi nič, meni nič ukazovalo kmetom, da morajo voliti samo onega, kogar „potrdijo“ sam prevzvišeni škof.

Vabilu na shod, ki se je vršil v društvni sobi „Slovenskega bralnega društva v Kranju“, se je odzvalo okrog 200 županov, občinskih odbornikov in kmetov. Iz radovljškega okraja je dospelo kakih 50 mož veljakov, selška in sorška dolina je poslala svoja zastopnika, zlasti dobro pa je bila zastopana kranjska okolica; iz kamniškega okraja ni bilo nobenega. Kmet hoče imeti za poslanca moža iz svoje srede, kar je tudi popolnoma prav. A da bi se dandanes postavljal kandidati, ki so brez vsake politične barve, ki misijo biti nekaki „divjadi“, to skoro ni mogoče. Zato pa se je ta shod malone popolnoma ponesrečil. Zjednjenja se ni moglo doseči. Volilci iz radovljškega okraja so odločno zahtevali, naj se postavi kandidatom ravnatelj kmetijske družbe, g. Gustav Pirca, tem se pridružita zastopnika selske in soške doline, češ, da bo selska in sorška dolina glasovala za onega kandidata, ki ga bo postavila narodno-napredna stranka. Kakih 40 kmetov je pritrjevalo govornikoma, ki sta se ogrevala za poslanca-kmeta, ki bo res kmet ter so bo v državnem zboru potegoval samo za kmetiske koristi. Največji nemir in kraval pa so delali klerikalni pristaši s šduhovni, na čelu jim kranjski dekan, Šenčurški fajmošter Kukelj in besniški junak Pokorn. Ti so s svojim kandidatom Pogačnikom igrali jako žalostno ulogo, ko so videli, da je več ko dvretjinska večina odločno proti dosedanjemu poslancu Pogačniku. Zato so ves čas motili zborovanje z mejklici in ugovarjali govornikom, kar je že presedalo navzočim. Velikanski krik je tedaj nastal, in čuli so se klici: „Ven, dihur!“ „Fej, Koblar!“ „Kaj imajo farji tukaj iskat?“ „Kdo jih je klical semkaj?“ „Živio, Tavčar!“ „Živio, liberalci!“ itd. Znani poštenjak se je kaj žalostno oziral okrog in iskal zaslombe, a ni je našel. (Mimogrede bodi omenjeno, da je ta mož po 40-danskem političnem postu zopet stopil iz rezerve.) Navzoči odbornik „Slovenskega bralnega društva“ je tedaj, ker se je bilo batiti, da bi se ne pripetila kaka nesreča, izjavil, da nepovabljeni gostje nimajo vstopa v dvorano, in vsled tega prosi, da se odstranijo hujškači, sicer bi bil primoran zapeti sobo. Nepovabljeni, nadležni „gospodje“ so končno uvideli, kaj jim je storiti, in so polagoma drug za drugim odkutriči iz dvorane. Bil je res zanimiv prizor gledati, kako so s potepenim nosom tiščali k vratom klerikalni kolovodje s svojo najeto tolpo. — Zborovanje se je na to vršilo nekoliko mirneje, ker so ostali samo narodno-napredni volilci in pa „neodvisni“ kmetje. Prav dobro je govoril selski župan Šlibar, ki je s prepričevalnimi besedami priporočal kandidaturo gospoda ravnatelja Pirca, in gospod Čop iz Most, ki je povedal, da so se veljavni možje iz radovljškega okraja soglasno izrekli za kandidaturo g. Gustava Pirca. Med tem pa je za-

baval zborovalce že zgoraj omenjeni župnik Pokorn, ki je pridrvil do vrat in mogočno zatrjeval, da je tudi on občinski odbornik, torej ima tudi on pravico biti navzoč. Vse se mu je smejalo, in kljuci: „Ven ž njim!“ so ga spremajali po stopnicah. Blejci so še enkrat poskusili prepričati „neodvisne“ kmete, katerih pa je bilo komaj še 12 poštensih v dvorani, naj se izreko in zdelenijo za kandidaturo g. G. Pirca. Volilci iz radovljškega okraja so bili razočarani, ko so videli, da nič ne pomaga vse prigovaranje. Prišli so bili v tako mnogobrojnjem številu, ker so mislili, da bodo ustregli svojim sedom, če jim dokažejo s svojim prihodom, da je njih kandidat toli preganjan ravnatelj naše dične kmetijske družbe, in da ima le on največ upanja na zmago. Vsled tega so odšli! — „Neodvisni“ kmetje so na to glasili kandidatom gosp. Jakoba Koželja, posestnika v Olševku, ki je sprejel kandidaturo.

Klavernega kandidata Pogačnika pa, ki se je bil ta dan tudi pripeljal v Kranj in je lovil kmetiske glasove, ni bilo na shod, ker se mu menda ni zdelo vredno ali pa se ni — upal!

* * *

Iz Novega mesta, 12. novembra.

Naša prednja straža v Mirni peči je včeraj generala naših sovražnikov in šefa škofovega štaba z vso drugo drobnarijo vred ujela.

Tako se je govorilo danes po Novem mestu, in ta vest se je hitro razširila po bližnji in daljni okolici. Ker je bil tu tržni dan, prišlo je tudi več mirnopeških mož v mesto. Ljudje so se zbirali okrog njih, da izvedo, kako je bilo na shodu. In kako veselje je zavladalo v celiem mestu, ko se je izvedelo za vse posamičnosti o shodu. Le jeden glas je bil: „Krasno so ti naši sosedje manevrirali! Od teh se je treba učiti!“

In to je resnica! Na shod povabljeni pridejo v tako velikem številu, da si škofov odposlanec veselja kar roke melje. A kako hitro mu usta zamaše! Ko pride potem general in vidi položaj, mu kar sapa zastane! Plaho gleda okrog sebe, ves je bled in zbeg in ne ve, kaj bi storil. Strah ga je ljudstva! Bitko je zgubil. „Bežimo“, je mislil, „to je najbolje, kar moremo storiti“, in je tudi res zbežal.

Mirnopeška zmaga je lep dan v zgodovini naših strankarskih bojev. Mirnopeški možje so na glasu kot tako dobri kmetje. Možati ljudje so to in ponosni na svoj stan. S pridobitvijo te postojanke je v novomeškem okraju jako mnogo pridobljeno. To so vedeli tudi nasprotniki, in zato je poslal škof svojega tajnika, dr. Šusteršič pa je prišel sam.

Bitko je izgubil. Ta teden bo vedel po vsem Dolenjskem slednji kmetovalec, kako mislijo mirnopeški rojaki, in kako moško in pogumno se znajo zavzeti za svojo voljo. Veselje je že danes v Novo mesto prišlim kmetom iz drugih vasi žarelo iz oči, ko so izvedeli za to zmago. Dlje časa so ostali v mestu in mirnopeškim sosedom stiskali roke. Prihajali so sejmarji tudi iz Bučke, kjer je bil danes veliki semenj, in v pozni noči so še vzdigovali kupice in veselo napivali korajnim mirnopeškim možem. „Bog jih živi“, glasilo se je iz sto in sto grl. In napivalo se jim bo po vsem Slovenskem, kjer so zavedni kmetje in prijatelji kmeteškega stanu. Dan 11. novembra ostane svetel dan našega boja in Mirnapeč kraj, o katerem se bo z velikim spoštovanjem go-

vorilo. Bog Vas živi, pogumni stražari kmetovalčeve svobode in kmetske možatosti.

* * *

Iz Kandije, 13. novembra.

Seveda so bili na slavnem mirnopeškem volilnem shodu tudi naši kaplani. Tudi vzorni dr. Prelesnik, ki je pri g. proštu v mestu na počitnicah in ima tudi neko sorodnico, hodi za kratek čas na Pfeiferje in Šusteršičeve volilne shode. Šel je tudi na shod v Mirno peč. Drugo jutro po shodu je jeden teh kaplanov pripovedoval domačim možem, kako so mirnopeški občani na shodu nastopili. Seveda je kaplan pihal, kakor razkačen puran, in mislil je, da mu bodo poslušalci pritrjevali. Kako se je začudil, ko se je oglasil jeden poslušalcev in z vidnim veseljem nad postopanjem mirnopeških mož, rekel: „Ti kmetje so možje pa ne hinavci“. Kaplan je strmel in nejevoljno vprašal: „Kaj ste pa vi?“ In mož mu je s povešeno glavo odgovoril: „Gospod, mi smo pa hinavci, Bog nam greh odpusti!“

Pfeifer se je zdaj v Kandiji kar stalno naselil. Ta agitira v neki gostilni. A kolikokrat mora revež v kuhinjo iti, ker mu pivci, če so kmetje, povedo, da ga ne bodo volili. Ubogi Pfeifer! V kuhinji „caguje“ in „župco“ pije, gospa gostilničarka, žena usmiljenega srca, pa mu dela družbo in ga z veliko potrežljivostjo tolaži. Tudi soprogo ima Pfeifer seboj. Gospa se pač boji za možovo zdravje, saj Pfeifer v svoji razburjenosti večkrat pozabi, da ne sme na prepihu stati. Pfeifer je v farovski službi popolnoma pozabil, da je bil enkrat mož. Izvedeli smo, da ovaja pri vlasti nižje uradnike in učitelje, ki govore, da ni sposoben za poslanca. Pfeiferju se zdi, da bosta vlada in farovž pri tej volitvi skupaj delala...

Danes se hoče Pfeifer z nekaterimi volilci iz Bršlina sniti, pa ne pove, kje in kdaj. Mirnopeški strah mu leži v vseh udih. Tako je poparjen, da je neki mož rekel v gostilni: Kaj bomo tega na Dunaj pošiljali, ta naj gre v „špital“. Morebiti bo Pfeifer tudi v Beli cerkvi shod sklical. Tam tudi še ni bil, in bi ga volilci gotovo radi videni.

Kakor čujemo, so imeli novomeški in naši duhovniki včeraj zvečer v rokodelskem društvu tajen shod. Bilo je 10 duhovnikov in 12 posvetnjakov, mej slednjimi pa komaj polovica klerikalcev. Uglichali so, koga bi postavili za kandidata. Uglichali so o tem in onem in se potem razšli, ko jim je najpametnejši rekel, da so vse za nič. Pravijo, da bodo kandidirali prošta Elberta, in sicer za to, ker upajo, da bodo zanj glasovali vši Kočevci in vši drugi Nemci v dolenjskih mestih, ker je Elbert Nemec z Bavarskega.

* * *

Iz Vač, 11. novembra.

Na sv. Martina dan vršil se je volilni shod v župnišču klerikalne stranke, kateri shod pa ni bil obče razglašen.

Nenavadno zgodaj končala se je to nedeljo popoldne služba božja. Kazalo je to že nekaj izvanrednega. Bilo je zelo slabo vreme, in dež je curkoma il. V tem vremenu se je v odprttem vozu, premočen do kože pripeljal pomilovanja vredni, zloglasni penzionist Vencajz. Po končani popoldanski službi božji pričeli so se pomikati naši puhloglavci, mežnarji, cerkveni ključarji in drugi klerikalni podrepniki proti župnišču.

Par bolj veljavnih mož zvabili so z zvijačo s pripombo, da se bo dogovorilo o popravilu po potresu poškodovane podružnične cerkve v Kanderšah. Dopoldne je taval naš župan, vulgo Basist po trgu ter opravlja službo obč. biriča, vabil somišljenike na volilni shod. Kaj je tega človečeta do tega privedlo, je kaj lahko uganiti. Bliža se občinska volitev! Pa tudi to mu ne bo pomagal, njegov stol je omajan, le lahkega sunka je treba in se poruši. To se gotovo zgodi, dokaz tega je zadnja obč. volitev. Možatega na našem županu itak nič ni, njegova pretekla doba je tako vsem dobro znana. Pri neki priliki pa se je celo še izrazil rekoč: „Zakaj nam le vsiljujejo tega najslabejšega kandidata? Jaz budem gotovo proti njemu deloval.“ To je doslednost! Sramota!!

Shod vršil se je strogo tajno, vseh udeležencev bilo je 17. Naš obč. znani, jecljavi župnik predstavi Vencajza. Ta prične svoje otroke vezati o liberalizmu in njega voditeljih na Kranjskem. Obdrgnil se je tudi ob učiteljstvo in ob novodobno šolo. Tudi je agitiral za dr. Šusteršiča, ki je od sv. Duha razsvetljen. Ugovorov se mu ni bilo bati, zato je bilo že skrbljeno.

Vencajz ni nič posebnega zanimivega povedal, pač pa je pozabil povedati svojim zbranim, da kot bivši poslanec ni storil nič tega, kar bi imel storiti. Tudi ponujal se navzočim ni, za svojo zopetno izvolitev, to pa gotovo zato ne, ker menda že naprej ve, da tu ne bo izvoljen.

V dokazu temu je dovolj že izjava udeležnikov po shodu, ki so rekli: Govoril je in pokazal se nam je, ali volili ga ne budem. Večina tukajšnjih volilcev je za narodno naprednega kandidata, gospoda I. Lenarčiča, posestnika na Vrhniku, obč. znanega kot umnega kmetovalca. Pa tudi za V. kurijo volili bomo naprednega učitelja g. Luka Jelanca v Ljubljani, ker le od omenjenih smo si svestni, da bodeta v naš prid delovala. Združili se bomo tedaj na dan volitve trdno vši, in pokazali bomo s tem, da nismo sužnji sebičnežev, ampak prosti možje!

Zavedni volilci napredne narodne stranke.

* * *

Iz idrskega okraja, 11. nov.

Gospod urednik! Ne bodite hudi name, spet Vas nadlegujem. Pisati sploh nisem. Vam prav nič mislil, ker prvič nimam časa, drugič pa, saj veste, je teško pisati človeku, ki ni več šol zdelal, kakor one, ki se imenujejo ljudske šole. Zadnji moj dopis je gospode, ki pišejo za „Slovenca“, prav hudo razgrel. Posebno se je raztgotil delavec Gostinčar. Ta mož je name napravil še v prejšnjih časih precej dober utis, no, sedaj pa vidim, da nima nič samostojnega, temveč baha se samo z onim, kar si je v teku dolzih let naučil pri svojih predpostavljenih. Kolikokrat sem si mislil, glejte, tale mož bi pa bil kakor nalašč za državnega poslanca za peto kurijo. Toda iz zadnje izjave pa sem sprevidel, da mora mož tako plesati, kakor mu drugi godejo, če prav trdi v tisti surovi izjavi, da njemu nobeden ne ukazuje. S svojim zadnjim dopisom nisem prav nič mislil koga razzaliti, ampak zapisal sem to, kar sem prej že davno mislil. G. urednik! in ona Gostinčarjeva izjava je pa v resnici prav surovo pisana, tiste besede pač niso njegove, temveč zabelo za to je dobil skoro gotovo pri „Slovencu“. Na tak način se pri nas včasih pridružujejo vaški fantalini, ne pa „razumni“ ljudje.

Konec one izjave je pa posebno imenit, namreč: „Bog vsem norcem razsvetil pamet“. Nam, hvala Bogu, jo je že, in mislim, da bo do 12. decembra tolikim razsvetil, da se bo Gostinčar kar lase pulil, zakaj je ta izrek izgovoril. G. určnik! to si morate zapomniti. Jaz sem ga že mnogim povedal, pa povsod je veliko izdal, ker norec nobeden tak biti, da bi volil dr. Šustersiča.

Socialni demokrati so zadnji čas prav mnogo, mnogo izgubili tukaj pri nas in sploh po idrskem okraju na svojem ugledu. Prvič že to ni lepo, ker se puste od dunajskih voditeljev komandirati. In kaj so dunajski voditelji, pa mi ni treba praviti, pjavke so. Potem pa najnovejša zveza ljubljanskih socialistov s klerikalci. Prej so se vedno tako grdo gledali, kakor pes in mačka, sedaj se pa objemajo, kakor dva zaljubljena. Ali je to značajno? Naši idrski socialisti bi se nikdar ne pajdašili s Štefetom.

Hvala Bogu, da je do tega prišlo. Sedaj pač ne bodo kričali klerikalci, da je kandidat narodne stranke zmagal s pomočjo socialno-demokratskih glasov. Ne, naši in naši poslanci bodo zmagali z glasovi pravih značajev in ne prodanih duš.

G. určnik! naj končam. Sedaj naj pa kričita najnovejša pobratima, „Slovenec“ in „Rudeči prapor“ kakor hočeta, mene ne pravita nič več do pisanja. Odgovarjam jima že sedaj s tem, da budem delal za naše poslanke, namreč Luka Jelena, Ivana Božiča in dr. And. Ferjančiča z vsemi močmi. In če se bodo vsi naši volilci na Kranjskem tako potrudili, kakor se budem mi Notranjci za svoje poslanke, je zmaga naša.

Delavec.

V Ljubljani, 14. novembra
Deželni zbori.

Vlada namerava sklicati deželne zvore v sredini meseca decembra, t. j. nekatere med 15. in 23., druge pa po Božiču. Zasedanje bo trajalo samo šest dni in bo povsod pred novim letom že končano. Tako poročajo baje iz najzanesljivejšega vira graška „Tagespost“ in po njej tudi dunajski časopisi.

Pariška svetovna razstava zaključena.

12. t. m. je bil poslednji dan svetovne razstave v Parizu. Skupno število posetnikov razstave znaša okoli 55 milijonov oseb, med temi 49 milijonov plačajočih. Izgube baje ne bo. Pariška svetovna razstava je bila največja in najlepša izmej vseh doslej prirejenih razstav. Obiskalo jo je tudi največje število oseb. Za Francijo, zlasti za Pariz, je bila najgromnejše koristi, a tudi za vlogo najboljšega vpliva. Notranji politični boji so med dobo razstave ponehali docela in zato se je moglo marljivo delati. Kabinetovo stališče je vsled razstave trdnejše kakor kdaj koli in razmerje do inozemstva najboljše. Nemčija, ki je bila na razstavi zastopana sijajno, se je tako približala Franciji, razmerje med Rusijo in Francijo pa se je utrdilo iznova. Da so tudi Zjednjene države, Belgija in Švica storile vse, da se je velepodjetje Francije posrečilo sijajno, se razume. Tudi Avstro-Ogrska je bila častno zastopana na tej razstavi, a kakor doma se je tudi v Parizu naglašalo in kazalo predvsem le — Avstrijstvo, ne pa individualnost narodov. To je bilo seveda na škodo Slovanov, a na korist Nemcev in Madjarov, ki so se šopirili s tujim perjem. Želeti je samo, da se je na tej razstavi česa naučila tudi naša vlada!

Mirovni pogoji velevlasti.

t. j. določila, katera mora izpolniti kitajska vlada, ako hoče, da se vrne v cesarstvo zoper prejšnji mir in red, so tale: Trdnjava Taku in vse utrdbe v pokrajini Pečili se morajo porušiti, zveza Pekina z morjem mora biti vsakomur odprta, v Berolin mora iti kitajska deputacija, na čelu ji cesarski princ, izreč obžalovanje radi umora poslanka Kettelerja in radi vojne, na prostoru umora se mora postaviti spomenik z nemškim, latinskim in kitajskim napisom, na pokopališčih, kjer leže ubiti tuji, se morajo postaviti spomeniki, voditelji boksarjev, kateri imenujejo vlade, se morajo kaznovati s smrtno, Čungliyamen se izpremeni v zunanje ministrstvo po evropskem vzorcu, boksarske sekte se morajo odpraviti in jim zažugati s smrtno kaznijo, poslaniško predmestje se izpremeni v trdnjava, plačati treba denarno odškodnino prizadetim državam, družbam in tudi takim kitajskim pri-

vatnikom, ki so v službi tujev trpeli v vojni škodo. Ta denarna odškodnina bo pač ogromna, ako se pomisli, da bo plačati samo Nemčiji nad 200 milijonov.

Vojna v Južni Afriki.

Celo vrsto bitk in prask poročajo angleški listi z južnoafričanskega toršča. In Anglezi trdijo, da so imeli povsod srečo. Tega jim seveda ne verjame nihče, kajti doslej se je zgodilo še vedno, da so se vsaj za polovico zlagali. Skoraj ne mine dan, da ne bi Buri ujeli ali prevrnili kakega angleškega vlaka. Sedaj pa javljajo iz Londona celo, da stoji zopet okoli 15 000 Burov pod orožjem. Ker so se pojavili Buri v močnem številu blizu Kroonstadta, namerava Roberts preložiti glavni tabor iz Pretorije nazaj v Johannesburg. Angleški časopisi skušajo to razlagati z nežnimi rodbinskimi razmerami ter zatrjujejo, da leži Robertsova hčerka bolna v Johannesburgu. Dasiravno je morda upliv ženstva na angleško vojaštvo izredno velik, vendorle ni misliti, da bi se morala radi jedne same mrzlične dame preseliti kar cela armada 50 milij daleč nazaj. 5. t. m. so zasedli Buri Leeuwkop, 27 km južnosevodno Bloemfonteina, kjer se vrše vsak dan boji. V okolici Pretorije zlasti na zahodu glavne zvezne črte, so brzjavne žice neprestano pretrgane. Iz Johannesburga poročajo, da so v noči od 1. na 2. t. m. Buri ujeli pri Klipfonteinu angleško patruljo, ko je pisala pisma. Drugi Buri pa so napadli Boschkop. Blizu Petrusberga so ujeli Buri po hudem boju policijsko patruljo, ji pobrali orožje in vse imetje ter jo izpustili. General Rundle je imel zadnje dni v okrajih Harrysmith, Vrede in Reitz več bojev. General Douglas je zasedel Ventersdorp ter ujel baje 21 Burov in zaplenil precej živine. Krüger v Evropi ne bo sprejet oficialno, nego kot privatna oseba; pač pa ga sprejmo zastopi raznih mest. Krügerja bolé baje oči. V Evropi objavi listine, ki so kompromitirajoče za Chamberlaina.

Občinski svet Ljubljanski.

V Ljubljani, 13. novembra.

Seji je predsedoval župan Hribar. Overovateljema zapisnika sta bila imenovana obč. svetnika Svetek in Velkavrh. Ker je obč. svetnik Žužek obolen, je župan odstavil z dnevnega reda več točk, o katerih bi bil obč. svet. Žužek poročal.

Župan je naznanil, da mu je došel dopis, s katerim se naznanja, da justično ministrstvo na predlog višesodnega predsedništva neče ugoditi prošnji obč. sveta in neče premeniti sedanjega načina dobivanja kruha za kaznjence. Kruh se bo torej še nadalje vozil iz Celovca v Ljubljano.

Obč. svet. Šubic je nujno predlagal, naj se vodstvoma mestnih otroških vrtcev dovoli zvišanje podpore, in sicer za priditev božičnice. Ker zahajajo v vrtca otroci revnih slojev, in so ti otroci potrebeni podpore, zlasti pa obleke, v katero svrhu prav za prav le za prvi otroški vrtec dovoljena podpora 300 K nikakor ne zadošča, se je sklenilo dovoliti za vsak otroški vrtec 300 kron, skupaj torej 600 K, katera svota se sprejmi tudi v prihodnje proračune.

Obč. svet. dr. Starč je nujno predlagal, naj se od rampe, ki se dela pri Mahrovi hiši, ne napravijo stopnice, ampak da se rampa do semeniskega poslopja tako našuje, da se rampa ne bo videla. Sicer bo svet nekoliko poševen ali sčasoma se bo lahko popolnoma uravnal.

Obč. svet. Velkavrh je predlog podpiral, na kar se je sklenilo naročiti magistratu, da ustavi zidanje rampe ob Mahrovi hiši, in da izdela načrt v smislu predloga obč. svet. dr. Starča, o katerem naj poroča v prihodnji seji obč. sveta.

O prizivu posetnika Hinka Ludwiga proti magistratovemu odloku v zadevi na prave hodnika ob njegovem posestvu na Erjavčevi cesti je poročal obč. svetnik dr. Starč. Magistrat je Ludwigu ukazal, napraviti tlak iz porfirja, temu pa ugovarja Ludwig, češ, da je njegova hiša že 1. 1887. bila zgrajena, in da so le zgraditelji novih hiš dolžni napraviti hodnike. Ponudil je, naj občina prevzame dve tretjini vseh stroškov, Ludwig pa pokrije jedno tretjino. Obč. svet je priziv odklonil, ker je Ludwig ne le po novem, nego tudi po starem stavbenem redu dolžan na svoje stroške napraviti hodnik.

O parcelaciji Landauovega sveta v Knafljevih ulicah je poročal isti poročalec. Landau je od dr. Koslerja kupljeni vrt razdelil na tri parcele. Na jedni teh parceli bi

sezidala avstro-ogrška banka svoje uradno poslopje. Parcelacija se ni odobrila, in sicer z ozirom na to, da bi parcele, če bi bile pravilno zazidane, ne zadoščale, ker bi dvořiča ne bila doči velika.

Isti poročalec je končno poročal o ponudbi posestnika Ivana Vidra ob cesti na Rožnik v zadevi odstopa sveta za cestne namene. Vider zahteva 3 K za štiriščasni sezenj s pogojem, da sime svet rabiti, dokler ga občina ne bo potrebovala. Sklenilo se je po tej oceni kupiti ponudeni svet ter ga prepustiti Vidru v porabo proti plačilu priznavalni najemščini 1 K na leto.

O napravi centralne kurjave v jubilejski ubožnici v Vodmatu je poročal občinski svet. dr. Požar. Prvotno se je mislilo na peči, a ker kurjava velikih dvoran in hodnikov po pečeh veliko več velja, kakor s centralno kurjavo, se je magistrat odločil za centralno kurjavo, ter naročil firmi Bruckner, naj izdelal proračun. Stroški za centralno kurjavo bi bili 11.762 kron višji, kar bi bili stroški, če bi se napravile peči. Sklenilo se je, napraviti centralno kurjavo, dovoliti imenovani višji strošek in naročiti, da se pokrije s tem, da se proda nekaj obličajev ubožnega zaklada.

O podaljšanju kanala na Zaloški cesti je poročal isti poročalec. Stavbinska družba je delo prevzela za neko svoto, a spoznala je, da ne pride na svoje stroške, in zahteva 730 kron nadplačila, tako da bi ves kanal veljal nad 7000 gld. Sklenilo se je vsled tega opustiti za sedaj napravo tega kanala od mitnine do gluhenemnice.

O delovanju „Gasilnega društva“ v III. četrtekletju je poročal podžupan dr. vit. Bleiweis. Poročilo se je vzelo odobruje na znanje.

O prošnji ravnateljstva velike realke, da bi se šolskima slugoma povišala plača, je poročal obč. svet. dr. Požar. Ravnateljstvo zahteva, naj se slugoma zviša plača tako, da bodeta imela dohodek državnih slug tretje vrste. Deželni odbor je opozoril, da so se dohodki obeh slug že od 1. 1900 zvišali, in da le država prihranke dela, kar je ravnateljstvo samo priznalo, rekši, da bi moral biti poseben pisar nastavljen, če bi ne imelo ravnateljstvo dobroih slug na razpolago. Sklenilo se je, ne ugoditi prošnji, in to z ozirom na lani sklenjeno zvišanje in na dogovor z deželnim odborom, a če država res po zaslugu teh služabnikov prihrani več sto kron, bi bilo le prav, če bi jima država od tega prihranka kaj dala.

O prošnji vodstev mestnih slovenskih otroških vrtcev, da se na teh zavodih ustavita službi za dve učni moči, je poročal obč. svet. Šubic. Otrč je po zatrdirju vodstev toliko, da jih vrtnarici ne zmagata. Šolski odsek je priznal načelo, da bi bilo dobro, nastaviti na vsakem vrtcu še jedno moč, a z ozirom na mestne finance predlagata, naj se prošnji odklonita, kateri predlog je bil tudi sprejet.

Po poročilu obč. svet. Dimnika se je sklenilo, kupiti šest slovenskih zemeljskih obel za mestne šole in dovoliti v to svrhu 64 K.

O določitvi in nakupu prostora za bodoči c. kr. državno obrtno šolo je poročal obč. svet. Šubic. Občinski svet je bil sklenil, razpisati natečaj za načrte, in izrekel, naj se jemlje v počev v prvi vrsti prostor bivše bolnice, v drugi vrsti pa kak primeren prostor v Šentjakobskem okraju. Magistrat je vprašal vlado tudi za talne razmere na Mirju, in vrlada je izrekla, da so ugodne. Župan ni razpisal natečaja za načrte, ker vendar ne kaže delati načrte, ne da bi se vedelo, kje bo poslopje stalno. Prostor bivše bolnice ni ugoden, vrh tega pa je misliti na to, da se dá trnovski, ozir. Šentjakobski fari neko nadomestilo za vojašnico in sodišče. Žabješka poslopja in Koširjevo posestvo niso primerne, najbolje bi torej bil svet na Mirju. Nemški viteški red bi tam 3958 □ sežnjev sveta prodal za 50.000 K, torej po ceni. Svet je jako pripraven. Župan nasvetuje, naj se prostor bivše bolnice na Dunajski cesti parcelira in proda, za kar bi se skupilo 100.000 K.

Sklenilo se je, ponuditi nemškemu viteškemu redu za zemljišče na Mirju 40.000 K. Obč. svet. Tost je zahteval, naj se šola postavi v Šentjakobskem okraju, naj se torej začno nova pogajanja s Koširjem.

Obč. svet. Terdina je opozarjal, kako ogromno škodo bodo imeli ljudje, da se hoče za cerkev naložiti strahovito na-

klado. Ljudje se bodo, ko se premesti središče izselili iz Šentjakobskega okraja, prodajalne bodo prazne in stanovništvo mora obubožati. Govornik izjavlja, da treba okraju na vsak način pomagati, in se izreka za to zoper odsekov predlog.

Obč. svet. Lenča je priznal opravičenost zahteve Šentjakobskih prebivalcev hudo jih bo zadela naklada za cerkev Tisti gospod, ki je danes v Gorici, je kriv, da se je tako zidala cerkev, a Šentjakobčane je zadela naklada, ker se prej niso brigali, kaj dela župnik. Ako je prostor na Mirju poraben, to odloči učna uprava. Koširjevo posestvo ni primerno, Virantovega vrta pa kranjska hranilnica ne da.

Obč. svet. Tost je odgovoril, da se glede cerkev konkurenčna obravnava ni razpisala oziroma, da nihče ni zanjo vedel.

Poročalec Šubic je reklo, da bi bodočo obrtno šolo rad videl na kakem lepšem prostoru. Za šolske namene je svet na Žabjeku nesposoben in bi ga učna uprava nikdar ne odobrila že vsled skušnje pri porotenem poslopju. Koširjevo posestvo je tudi premajhno, moralno bi se dokupiti precej sveta vsled česar bi se zvišala potrebščina za nakup sveta za kach 100.000 K. Šentjakobčani radi plačujejo doklade. Če prevzamejo to diferenco 60.000 K, naj se le kupi Koširjev svet.

Po izjavi obč. svet. Lenčeta, da Šentjakobčani od šole na Mirju ne bodo imeli nič koristi in po izjavi poročaleca Šubica, da sploh ni dobiti v Šentjakobske fari primerne stavbiča je bil sprejet odsekov predlog da se ponudi za svet na Mirju 40.000 K z dodatkom obč. svet. Gogole, da velja ponudba le za slučaj, če učna uprava odobri ta prostor.

Obč. svet. Grošelj je poročal o prošnji tobačne tovarne za odpis vodarine. Sklenilo se je odpustiti pol pristojbine za uporabo vode.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 14. novembra.

— Osebne vesti. Računska praktikanta gg. Josip Jak in Josip Šircelj sta imenovana računskima asistentoma pri finančnem ravnateljstvu.

— Pozor — volilci. Somišljenike agitatorje prosimo, naj opozarjajo volilce, da se bodo vršile volitve neposredno in tajno. Vsak volilec dobi od političnega oblastva izkaznico (legitimacijo) in glasovnico. Izkaznice so trojne: bele za volitev v V. kuriji, ki bo dne 12. decembra t. l. zelenne za volitev v kmetskih občinah ki bo dne 18. decembra t. l. in rumene za volitev v mestih in trgih. Kdor ima volitev v V. kuriji in v kmetskih občinah ali v mestih in trgih, dobi dve izkaznici. Somišljeniki naj pouče volilce, da ne bodo dali legitimacij iz rok, zlasti ne duhovnikom, ki jih bodo pobrali od hiše do hiše. Tudi glasovnici naj ne puste popisati od duhovnikov. Revidirajte glasovnice! Legitimacije je tudi po volitvi shraniti, in sicer za slučaj ožje volitve.

— Novi kandidat na Štajerskem. „Tagespost“ javlja, da kandidirajo na Spodnjem Štajerskem: Franc Wratschko, načelnik gorenje radgonskega okrajnega zastopa proti dvornemu svetniku dr. Ploju, Ludovik Kresnik iz Slovenske Bistrike proti prof. Robiču v mariborski okolici in Ivan Wissenjak, župan na Slomu pri Možgancih, v celjski peti kuriji.

— Državnozborski kandidat Kopač straši že nekaj dni po logaškem okrajnem glavarstvu. Mož se baha, da ima že v žepu čez 8000 glasov, in da upa na zmago. Mislimo, da je v to število tudi vstreljaj nekaj zaveznike krščanske socialiste. Kajti ti so po deželi grozno razburjeni, zakaj jim ljubljanska komanda vsljuje za V. kurijo advokata, češ, saj imamo tudi mi takih mož, ki so sposobni za državni zbor.

Gospodar" ali sv. pismo?! Za pametnega človeka je taka izjava smešna, in resen urednik bi jo vrgel v koš! „Slov. Gosp.“ jo je prinesel. Umljivo nam je to le v tem slučaju, če je skovana na inicijativu kakšnega „župana“ v duhovski obleki ! Stimam's?

— Trgovsko in obrtno društvo za Kranjsko ima v petek popoldne odborovo sejo. Na dnevnem redu je mej drugim posvetovanje o prihodnjih državnozoborskih volitvah.

— Iz Kranja se nam poroča: Ker dekan Koblar po svojih prijateljih ni mogel dobiti v pest tukajšnje tiskarne, v kateri naj bi se tiskal njegov „Slovenski List“, stavi sedaj vse nade v tiskarno, za katero se poteza stranka tukajšnjih „nihilistov“. Okrajni glavar dr. Gstettenhofer je dal novemu podjetju svoj blagoslov, a v Ljubljani se na to veliko ne ozirajo. Deželna vlada je odbila prošnjo za koncesijo. Morda se posreči prepričati ministrstvo, da je v Kranju še ena tiskarna potrebna, da siravno v resnicni dosedanja komaj izhaja. No, pa Bog že skrbi za to, da drevesa ne rastejo v nebo.

— Narodno-napredni občinski odbor v Lescah je pri seji dne 4. novembra podelil častno občanstvo častitljivemu gosp. Frideriku Hudoverniku, župniku, zlatomašniku, škof svetovalcu itd. v hvaležno priznanje marnega delovanja in mnogih zaslug, ki si jih je v dolgi dobi 35 let pridobil za občino in z nadejo, da bo še nadalje jednako nepristransko deloval. Gospodu župniku se je izročila lično izvršena diploma. Imenovanje gosp župnika častnim občanom svedoči novič, da tudi slovenski naprednjaki spoštujejo duhovnike, seveda le tiste, ki so tega vredni.

— Monsieur Sans-Gêne. Minoli četrtek se je vozil v kupeju II. razreda kamniškega vlaka neki kranjski župnik z neko ženo, ki pa seveda ni njegova. Ko je stopil konduktér v kupej, je zalotil ta parček v takem položaju, da mu je šinila kri v glavo ter je běhal iz—sramežljivosti. Videli so pa ta škandalozni prizor tudi drugi, tako neki dostojanstvenik in tudi neka nemška dama, ki je na ves glas vskliknila: Schweinker! Ime tega župnika smo iz usmiljenja zamolčali.

— Prvi „prisiljeni“ dopis kozjanskega kanonika Bosina. Piše se nam: „Slovenec“ je osrečil svoje čitatelje s prvim dopisom g. kanonika Bosina. Na Dunaju je govoril pri neki priliki rektor univerze, ter izjavil, da ne bere časnikov. Vsi navzoči so mu verjeli to izjavo, ker je bil govor res tak. Tudi vam, g. kanonik, radi verjamemo, da je bil to vaš prvi članek. Kajti izrazi: „visoka učenost, ki se vpira na ošabnost“, „na alkohol“, „vrže v jarek“ itd. kažejo ne le prvenca temveč tudi neolikanca. Kaj bi vi rekli, če bi mi pisali tako o katerem duhovniku? Ali ne ljubi tudi Tomažič alkohola? Če torej tako piše, kadar, kakor sami trdite, „dobro in natančno premislite“, kako bi še le v naglici pisali!! Veste za 78letnega starčka ni več politična arena, ker politika ni za otroke — in starčki so otroci! Prihodnjič se torej, g. Bosina, ne dajte več „siliti“! Pri nas pravijo: „nobena prisiljena reč ni dobra, razun kislega zelja“.

— Volitve v Istri. „Edinost“ poroča: Včeraj (12. t. m.) je imel odbor italijanskega političnega društva za Istro tu v Trstu svojo sejo, v kateri so se bavili (to se umeje) s predstoječimi volitvami. Po njih besedah letajo gospodje jako visoko s svojimi nadami. Nadejajo se, da zmagajo v V. kuziji in da odvzamejo dosedanje mandat dr. Luginje. „Istra“ govori še razločneje: uverjena je, da bodo 4 Italijani zastopali Istro v državnem zboru! Težko je vedeti, ali so gospodje zares tako korajni, ker imajo morda zagotovilo od gotove strani, da jim pojde vse na roko, ali pa so podobni onemu, ki je bil po noči v gozdu in je glasno peval, da si je preganjal — strah! Ali že to, da govore, kakor o svojem svestrem pravu, da gredo iz Istre — iz dežele z $\frac{1}{3}$ slovanskega prebivalstva — širje Italijani na Dunaj in le en Sloven, že to dejstvo, pravimo, kaže kako objestni in impertinentni so ti ljudje v svojih zahtevah in kako abnormalne so tukajšnje razmere!

— Slovensko gledališče. Občinstvo, ki se toliko zanima za opero kot ljubljansko, bi bilo zaslužilo pač boljšega „Trubadurja“, kakor je bil sinočni. Ob razprodani

hisi in distingviranim občinstvu je moral vsakdo priznati, da je predstava ugledna naše opere kar škodila. Pri nedovršeni predstavi italijanske opere (ki jo Ljubljancanje do pičice poznajo), — se čutijo posamične pomanjkljivosti in slabe strani vseh moči, ki je iz njih sestavljen celo aparat, v nekako krivični luči, ker je človek takrat veliko kritičnejši; italijanska opera stare šole je zlata osla, ki se na njej brusijo kovine glasov in instrumentov. Morda bi bila sinočna opera predstavata za kako manjše mesto dobra, ali za ljubljansko mesto je bila slaba. Iz tega vzroka pa bomo ocenili posamezne moči po prihodnji „Trubadurje“ predstavi, da ohranimo gledališču do sledno dobrohotnost. Toliko bi rekli že danes, da so menda pri kapelnistvu kakri zadružki; ob pičlem našem gledališčem programu bi jih pač ne bilo treba. A

— Narodna čitalnica v Ljubljani predi v soboto, dne 17. novembra, svojim članom in po njih vpeljanim gostom v veliki dvorani „Narodnega doma“ 1. zabavni večer s sedejanjem, meščanske godbe“. Vspored: 1. Gounod: Koracina iz opere „Sabska kraljica“. 2. Moniuszko: Ouverture iz opere „Halka“. 3. Zajc: „Lastavican“. Pesem za krilovko. 4. Mascagni: Intermezzo iz opere „Cavalleria rusticana“. 5. Mozart: Ouverture iz opere „Don Juan“. 6. Wahl: Capriccio za rog. 7. Smetana: Velika fantazija iz opere „Prodana nevesta“. Začetek ob 8. uri zvečer.

— Društvo zdravnikov na Kranjskem zboruje v soboto dne 24. novembra ob 6. uri zvečer v kmetijsko-kemičnem preskuševališču, Salendrova ulica I. nadstr. (kmetijska družba). Dnevni red: Direktor dr. E. Kramer: „O kemični in bakteriologični preiskavi vode“. Po predavanju razkazuje direktor zavoda dr. E. Kramer vredbo in aparate zavoda. Po seji prijateljski sestanek v gostilni „Fantini“ Gradišče. Dne 26. novembra zboruje društvo hrvatskih zdravnikov v Zagrebu. Umestno bi bilo, da se jim vrne njih posej v Ljubljani. Člani, ki nameravajo iti v Zagreb, blagovolijo naj se javiti pri dr. E. Šlajmerju. Odhod bi bil 26. novembra ob 11 $\frac{1}{2}$ z brzovlakom.

— Slovensko umetniško društvo ne priredi nocoj svojega običajnega jour-fixa, ker ima jutri russki kružok svoj za bavni večer s petjem in meščansko godbo v malo dvorani „Narodnega doma“.

— „Russki kružok“ priredi jutri, v četrtek zvečer ob 8 uri v zgorenji mali dvorani „Narodnega doma“ zabavni večer s petjem in godbo. Vstop prost. Gostje dobrodošli!

— Podaljšanje dolenskih železnic. Poroča se, da je neka velika ogrska firma (Ganz & Comp.) prosila za koncesijo za zgradbo električne železnice iz Novega mesta v Metliko in v Črnomelj.

— Iz Vipave se nam piše: Dne 11. t. m. vršil se je ustanovni shod ter ob jednem občni zbor „Bralnega društva Lipa“ na Slapu pri Vipavi. Pri občnem zboru bil je soglasno izvoljen predsednikom vrlj, tretzno misleči g. učitelj Janko Rudolf. K ustanovnemu shodu je prišlo i več udov bralnega društva „Triglav“ iz Goč, za kar se jim izreka najtopljeva zahvala. Shod je počastil s svojo navzočnostjo tudi splošno priljubljeni in politično ne še razneti, temveč le baje od g. dekana Erjavca zapeljani ali nahujskani g. župnik Klobus, ter pri tem s par katoliškimi frazami hotel izbacniti „Slov. Narod“, kar se mu pa seveda ni posrečilo. Pričakovati je, da ostane g. župnik mož beseda glede družega menda odločno „mežnarskega“ društva. Mlademu društvu „Lipa“ želimo najlepšega razvoja. Rasti, krepi ter se razvijaj „Lipa“ v blagostanje i prospeh naroda, v znamenju neodvisnosti, zavednih Slapencev. X.

— 25letnico poroke praznovala sta v Celju v krogu svojih prijateljev v nedeljo notar g. Lovro Baš in njegova soprona g. Ida Baš, rojena Mihelič. Visokospoštovanemu rodoljubu, kateremu tudi viharji življenja niso odnesli mladeniške oduševljenosti za narodne ideale, in njegovi ljubezni in simpatični gospri — naše presrčne čestitke!

— O ljubljanski kolodvorski restavraciji čitamo v včerajšnji „Edinosti“ take reči, da jih skoro ni verjeti. Če je polovica tega res, kar poroča tržaški list, potem je to škandal, za katerega se mora dobiti zadoščenje. Prepričani smo, da bo gospod

restavrater rad dal užaljenim tržaškim gostom tako zadoščenje, ker on gotovo ni vedel, kaj je brez njegove vednosti storil njegov uslužbenec.

— Nakladanje živine na tukajšnjih kolodvorihi. Piše se nam: Na ljubljanskih postajah se o zimskem času veliko živine naklada, posebno na semanje dni, ko vnanji kupci vedno veliko živine nakupijo. Tudi s prasiči je sedaj velik promet. Vsakdo bi mislil, da se železnice, ki pobirajo visoko vozino, kaj pobrigajo, da se nakladanje ali izkladanje živine redno vrši, da je prostor, vagoni itd. vse pripravljeno, — ali nič tega! Na državnem kolodvoru mora živina na cesti stati. Včasih je toliko prasičev, da je vas cesta zastavljena. Prav po domače, kakor na kaki vaški gmajni. Na južnem kolodvoru imajo pač takozvano „Viehramp“ ali kaj koristi, ko je ista večinoma z lesom in drugo tvarino zastavljena, da se niti blizu ne more. In kake zadrege šele z vagoni! Od Poncija do Pilata morajo stranke letati in po več ur čakati z živino, predno vagona dobijo. Celo strankam, ki dva dni poprej teleografično vagona naroča, se pravočasno ne pripravijo, tako da so morali zadnji semanji dan od 1. do 5. ure popoludne z živino čakati, predno so par vozov privelki na „ramp“. In tako se skoro vedno dela v Ljubljani. Ni čuda potem, da vse zavablja, da trgovci že nočejo več na tukajšnje semnje hoditi. Zadnji čas je, da se temu v okom pride, in da mestna občina vse ukrene, da ako že ni mogoče izposlovati napravo centralne postaje tik klavnice, da imajo železnice vsaj na semanje dneve več vagonov pripravljenih za nakladanje živine, in da so prostori (Viehramp) prosti, da se labko živina naklada ali izklada.

— Samomor v zaporu. 53letni potepuh Franc Frisch, rodom s Štajerskega, se je obesil v Ložu, kjer je bil radi tativne in potepanja zaprt.

— Nezgoda. Včeraj zvečer sta se vozila po Radeckega cesti in po Bohoričevih ulicah Anton Škerjanc, posestnikov sin na Zarezeh št. 1, in gostilničar Franc Poljak, na Sv. Martina cesti št. 32. V Bohoričevih ulicah se je konj ustrašil pred nekim psom in je zdirjal. Voz se je prevrnil in sta padla oba z zoza. Anton Škerjanc se je na desni nogi tako poškodoval, da so ga odpeljali v deželno bolnico, Franc Poljak pa se je na levem sencu lahko poškodoval.

— Pil, pa nič plačal. Krojaški pomorčnik F. P. je prišel danes opoldne v Ravnikovo gostilno in je dal prinesti jedi in 1 liter vina. Ko je vse pojedel in popil, jo je popihal iz gostilne. Ljudje so drli za njim. Tekel je v „Narodni dom“ in se v suterenu zaklenil v stranišču, kjer ga je ondi stojec stražnik zasledil in artiliral. Tako je storil že večkrat in je bil tudi zaradi takega goljufivega postopanja kaznovan.

— Tatvina. V šolskem drevoredu je bilo danes dopoldne ukradeno mesarici Mariji Makovčevi iz predala pri stojnici več denarja. Govori se, da je bilo vzeti okolo 209 kron. Sumljive so 4 ženske, katere so bilo naenkrat pri stojnici in so vse naenkrat plačale. Mej menjavjen je moralna jedna vzeti denar, druge pa so mesarico motile, da ni ničesar opazila.

— Zaradi tatvine je bil prijet kavarinarski vajenec I. U. Vkradel je svojemu tovarišu 14 kron in je hotel potem pobegniti.

— Zdravstveno stanje v Ljubljani. Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 4. do 10. novembra kaže, da je bilo novorojencev 15 (= 22 7 %), umrlih 26 (= 38 61 %), mej njimi jih je umrlo za jetiko 3, za vnetjem soplilnih organov 2, vsled mrtvouda 1, za različnimi bolezni 20. Mej njimi je bilo tujcev 6 (= 23 7 %), iz zavodov 10 (= 38 4 %). Za infekciozni bolezni so obolele, in sicer za škarlatico 1, za vratico 5, za ušenom 1 oseba.

* Obsojen anarhist. 2. avgusta t. l. je delavec François Salson v Parizu napadel perzijskega šaha z revolverjem, da bi ga ustrelil. Ker pa je bil petelin obrušen, se revolver ni sprožil, in šah ni bil zabet. 10. t. m. je stal Salson pred porotniki, priznal je brez zadružka svoj čin. Salson je hotel leta 1894 ustreliti tedanjega predsednika Casimirja Perierja. Čakal ga je za nekim grmom štiri ure, potem pa se je — nave-

ličal čakati in se premisli. Umoriti ga je hotel radi protianarhistovskih zakonov. Šaha pa je namerjal ustreliti, ker je hotel „koristi anarhizmu ter zadeti zastopnika zatralcev“. Salson je naglašal, da osebno ne sovraži nobenega potentata, nego je le v principu njih nasprotnik. Salsonova ljubica je povedala, da je v svoji sobi od veselja plesal kakor blazen, ko je izvedel, da je bil italijanski kralj ustreljen. Obsojen je bil Salson v dosmrtno prisilno delo. Obsodbo je sprejel molče.

* Nasprotnik nesmrtnosti. Iz New-Yorka poročajo, da bo imelo vrhovno sodišče države Connecticut razsojati čuden slučaj. S. L. Hall, odličen meščan v Hartfordu, določil v oporoki, da naj se 14 000 dollarjev (dolar = 4 $\frac{1}{2}$ krone) porabi v svrhu ameriške učenjaške družbe, ki naj izdaja knjige in brošure proti babjerni in neumni veri v neumrjočnost duše. Hall je že v življenju izdal mnogo denarja ker je pobijal nesmrtnost duše. Njegovi dediči hočejo oporoko ovreči, če da je nevarna občnemu blagru, ker je nesmrtnost duše temelj moderne civilizacije.

Telefonska in brzjavna poročila.

Dunaj 14. novembra. „N. Wiener Tagblatt“ javlja, da bo še, predno se snide poslanska zbornica, imenovanih več novih članov gospodske zbornice.

Dunaj 14. novembra. „Vaterland“ priobčuje danes izjavo škofov zoper dvobojevanje v armadi.

Praga 14. novembra. V premogokopu v Mostu, in sicer v rovu „Pluto“ je eksplodiral plin.

Praga 14. novembra. Pri katastrofi v promogokopu v Mostu je bilo od 23 premogarjev 14 ubitih.

Praga 14. novembra. Ob $\frac{3}{4}$. se je proglašila sodba radi Hilsnerja. Potrotinci so prvo vprašanje zanikali, naslednja tri vprašanja pa potrdili. Hilsner je bil obsojen k smrti na vislicah.

Splet 14. novembra. „Jedinstvu“ se poroča iz Belegagrada, da upliva srbska vlada na Turčijo, naj na noben način ne dovoli zgradbe železniške zveze Plevlje-Mitrovica, ki bi tekla po turškem ozemlju, in po kateri bi bila Pešta direktno zvezana s Solunom.

Opava 14. novembra. Mej nemški nacionalci in Schönerjanci v Šleziji je prišlo do popolnega razpora. Pri včerajšnji seji doslej obema strankama skupnega vodstva, je bivši poslanec Kaiser prečital izjavo, ki pravi, da vsled postopanja radikalcev nemški nacionalci ne morejo več z njimi skupno hoditi.

Budimpešta 14. novembra. V petkovi seji poslanske zbornice bo ministri predsednik Szell odgovoril na Pichlerjevo interpelacijo v zadevi bosanskih železnic in na interpelacijo glede bosanske uprave. Pričakuje se, da se pri tej priliki izve kaj več detajlov glede dogovora o bosanskih železnicah.

Frankobrod 14. nov. „Frankfurter Zeitung“ se poroča iz Sidneya v Avstraliji, da je ondotna vlada dobila iz Londona obvestilo, da običe nekaj avstrijskih komisarjev poleg Kaplandije, Japonske in Indije tudi Avstralijo, da se pouče v svrhu povzdigne avstrijskega eksporta o ondotnih trgovskih razmerah. Tudi se poroča, da je v Sidneyu 80 Dalmatinov brez zasluzka, katerim se je zabranil vstop v Novo Zelandijo.

Berolin 14. novembra. Državni zbor je bil danes otvoren z daljšim prestolnim ogovorom, ki razpravlja o kitajskih dogodbah, ki pa je naredil slab utis.

London 14. novembra. „Times“ poroča iz Pekina, da je kitajska vlada voljna sprejeti vse mirovne pogoje, izvzemši samo točko, da se morajo s smrtjo kaznovati tisti princi in uradniki, ki so zapleteni v ustajo bokserjev.

Darija.

Upravnemu našega lista je poslal: Za Prešernov spomenik: Gospod Janez našel v veseli družbi vodniških samcev in považljencev iz Ljubljane na Martinovem večeru pri puranu v gostilni pri „Majarončku“ 7 K. — Živel!

